

ALEXANDER HARDENBERGER

Åberopsbörda i dispositiva tvistemål

En civilprocessuell studie i anslutning
till 17 kap. 3 § andra meningen RB

I dispositiva tvistemål uppstår ofta frågor om vilken part som har att åberopa en viss omständighet, hur konkret redogörelsen för ett åberopat sakförhållande ska vara samt i vad mån domstolen kan belasta någon av parterna för brister i det åberopade saksammanhanget. I svensk civilprocessuell teoribildning har frågorna sedan början av 60-talet behandlats under beteckningen åberopsbördan. Inom ramen för temat ryms såväl svåra teoretiska frågor som en mängd konkreta och vardagliga problem av stor betydelse för processande advokater och domare. I denna bok behandlas temat ingående med fokus på frågan om åberopsbördans fördelning.

Boken är uppdelad i tre huvuddelar:

- Åberopsbördans uppkomst och utveckling (historisk del)
- Generella frågor om parternas åberopanden och åberopsbördan (allmän del)
- Regler och riktlinjer för åberopsbördan i olika typfall (speciell del)

Till grund för typfallsgenomgången i avhandlingens speciella del ligger en analys av drygt 150 domar från Högsta domstolen i vilka domstolen på olika sätt ger uttryck för ställningstaganden till åberopsbördans fördelning.

Alexander Hardenberger är verksam som forskare och lärare vid Juridiska fakulteten, Lunds universitet. Boken är hans doktorsavhandling.